

Reakce na článek J. Havlíka Čím je česká hudba „česká“?
Harmonie 10/2014, s. 18-21

Rok české hudby je program na podporu české hudební kultury se státní pobídkou v roce, v němž má česká hudba a kultura přirozeně v zahraničí větší šanci být vnímána vzhledem k výročí světoznámých českých skladatelů (Smetana, Dvořák, Janáček). Název byl po diskusi zvolen tradiční.

Vzhledem k našemu teritoriu: Mnohokrát, i na tiskové konferenci v úvodu, bylo řečeno, že se jedná o příležitost, "prostor" k sebereflexi v rámci hudební kultury, úhel pohledu; že každá hudební organizace, těleso, jednotlivý muzikant mohl a může zareagovat podle svých možností, dispozic, tvořivě, do hloubky ať už v rovině tématu, dramaturgie nebo formátu. Proto podtitul "tvořivost a spolupráce". Jak tomu která organizace přispěla a dostala vidíme a slyšíme. Do této chvíle se hlásí další a další pořadatelé i ze zahraničí, kteří to takto vnímají.

NIKDO nekáduje. Jediné, k čemu nabádáme je, aby případně své vnímání příslušnosti k české kultuře, teritoriu či národnosti dramaturgové, pořadatelé nebo autoři zdůvodnili, popsali v programu - PROČ to tak vidí (to se týká právě zařazování zmiňovaných autorů typu Schulhoff, Biber, Mahler nebo soudobé tvorby, moderního alternativního popu, world music apod.).

Sborník o české identitě, zveřejněný na stránkách Roku české hudby www.rokceskehudby.cz/download/co_je_ceska_hudba.pdf, je otevřený a všechny kolegy teoretiky i praktiky, publicisty jsme prosili a prosíme, aby přispěli k tématu konstruktivním způsobem. Co se týče autorem zmíněných formálních kritérií příslušnosti k ČR, tak české občanství včetně rezidence má konkrétní sociální dopad pro imigranty a jejich ochotu a schopnost zde působit. Vstupní článek sborníku měl pouze za účel pokrýt různá, tj. i formální kritéria státní a národní příslušnosti.

Téma „českosti“ je v každém případě vrstevnaté (mj. i díky poloze naší země) a je užitečné jej vnímat kontextuálně, se smyslem pro konkrétní detaily. České, evropské, všelidské se vyskytuje ve vzájemné „hře“- intencionální, spontánní, sociální... Vzpomeňme třeba J. B. Foerster, který také patří k autorům, kterému jsme díky výročí alespoň v Ruce české hudby věnovali trochu více zasloužené pozornosti. **Smyslem Roku české hudby tedy nebylo petrifikovat filtry a stereotypy, ale, pokud možno, naopak, všimnout si jich a překročit je.**

ld